

ואזתָה רוח נוטלת ברכzon של קְשַׁר היחוד של ההפלה שמייחדת הפל, עד שבלם מגיעים להיכל השליishi כלולים זה בונה, כמו קראשונים אש, במים, ומים באש, רוח בעפר, ועפר ברוית. מזרחה במערב, מערב במערב. צפון בדרום, צפון בדרום, ודרום בצפון. וכך כל הפלים מתקשרים זה בונה, ונאנזים זה בונה ומשלבים זה בונה. וכך כמה אבאות ומוחנות שנאנחו (נ"א שירוד) למטה והחערבי באוטם מתחותנים עד שהגיעו לכוכב אדק, ושם במא ממנע על עולם.

ובשרום זה שנכל מכם וכולם כלולים בו, עוליה ונאנחו ונכנס לתוכה היכל השליishi עד שנאנחו ברוח של שם בתוך אותו העמוד שעומד במאצע, ואנו הפל בשלמות עד כאן ברואי. וכולם רוח אחד כלול מהפל ושלם מהפל, כמו שנאמר ורוח אחד להנה לפה. כאן הכרעה להדבק ברבונו.

היכל שלישי. היכל זה הוא היכל של אותו רוח שזקירה נגה. רוח זה הוא טהור, ברור מכם. אין בו גון שנראה בו, לא לבן ולא ירך ולא שחיר ולא אדם, ולכון נקרא טהור. טהרה ברויה מפל הפתחותנים הפל. ואף על גב שהוא טהור מהפל, לא נראה את עד שהפתחותנים הפל, לא גון מפלם.

בשניהם רוח זה מפל הפתחותנים, יוצא מפנו אור שבלול בשלשה מאורות. אוטם שני מאורות עולמים וירדים ונוצצים. באותו נאנז נראים נוצצים.

וההוא רוח נטלא ברעותא דקשורה דיחודה דאלותא דמיחדא כלא עד דמטו כלחו להיכלא תליתה כלילן דא בדא בדא בדא בדא, אשה במיא, ומיא באשא. רוח בעפר, בעפר, ועפר ברוח. מזרח במערב, מערב במערב. צפון בדרום, דרום בצחפון. וחייב הני כלחו מתהשרן דא בדא ומתחדרן דא בדא ומשלבן דא עם דא. וכן במא חילין ומשרין דאתא חדו (נ"א רחמי) לתהא ואתערבו באנוון תפאי עד דמטו לככבא דאדק וממן במא ממן על עולם.

ובך רוח דא דאתכליל (ר"א אהבליל) מפלחו ובלחו כלילן ביה. סליק ואთא חד וועל בגו היכלא תליתה עד דאתא חד ברוח. דטמן בגו ההוא עמודא דקאים באמצעתה. וכדין פלא אשטלים עד הכא כדקא יאות. ובלהו רוח חדא כליל מפלא ושלים מפלא כמא דאת אמר ורוח אחד להנה. הכא הכרעה לאתדבק באיריה:

היכלא תליתה. היכלא דא איהו היכלא דההוא רוח דאקי נגה, רוח דא איהו דכייא בריר מפלחו. לית ליה גוון דאתחאי ביה לאו חורר ולאו ירוז ולאו אווכם ולא סומק. ובגין כה אקי טוהר. וכייא ברירא מפל אלין תפאי. ואף על גב דאייה וכייא מפלא, לא אתחאי עד דאלין תפאי מתגלגלו ואחדין (נ"א וברא) ביה וועלין בגויה (נ"א ביה). בין דעלין בגויה כדיין אהי נהוריה ולא גוון חד מפלחו.

בד אשטלים האי רוח א מפלחו תפאי, אפיק מגיה נהורא דכליל בתלת נהורין. אנוון תריין נהורין סלקין וגחתין ונצץין. בההוא נצצא אתzion עשרין ותרין נהורין משנין

עשרים ושנים אורות מושגים זה מזוה, וכולם אוור אחד. ונכנסים באוטו האור האחד.

ואותו האור כולל אוותם, ולא מאיר פרט לזמן שהאורות הללו שלטטה עולמים. ואותו רצון של התפלה נושא את כלם. אז אותו אוור יוצא מתוך אותה רוח. מאיר אותו האור ומוציא שני האורות הנוצצים הללו, ונראים כחשובן עשרים ושתיים אותיות התורה. אחר כך חזרים ונכללים באותו האור.

בָּל אוטם האורות מתחומים [באום אורתו], כלם כלולים באורות הפלוי [מחחוינס], וכלם באור הזה. האור הזה כולל בתוך אותו אוור קרוות, ואותו הרום אומר בהיכל השילishi הזה, ולא עוזר להתיישב אלא בתוך ההיכל הרביעי שהשתוקקו לעלות לתוכו.

המאורות הללו שיצאו מתוך אותה הרום, בשנוצצים מתחברים כל המאורות הנוצצים. בשעה שיווצאים מתוך אותו אוור אחד וודוקים וודחים להתנווץ. יוצא מהם תיה אחת קדושה גדרולה, דמותה במראה של כל אלו שאר המציאות. דמות איריה ודמות נשר כלולים באחד, ונעשה בה דמות אמרת מהם.

תחת התייה זאת יש ארבעה אופנים עליונים פרמהה תרשיש מרים בכלילות כל הגאננים. ושת מאות אלף רפוא [ודודים] כלם בתוכם. ואربعה האופנים הללו כלם בשמונה כנפים, וכלם יוצאים מתוך אוור אמרת התייה ששולחת עליהם. בשעה שנוצץ אותו האור, מוציאה צבאות צבאות הלו.

ארבעה אלה שש מהתייה עומדים בארבעת צדי העולם.

דא מן דא ובלהו מד נהורה. וועלין בגו ההוא מד נהורה.

ויהוא נהורה כללילazon. ולא נהיר, בר בזמנא דאלין נהוריין דלמתהא סלקין וההוא רעתה דצלותא נטיל לבלהו. כדיין ההוא נהורה נפיק מגו ההוא רוחה. אתנהיר ההוא נהורה נפיק אלין תריין נהוריין נציצין ואתחזון כחוشبן עשרין ותרין אתוון דאוריתא. לבתר מתקדרין וכליין בההוא נהורה.

בָּל אנון נהוריין פטא (אנון נהוריין) כלhoneן כלילן בהני נהוריין (פאאן) ובלהו בנהורה דא. האי נהורה איהו כלליל בגו ההוא רוחה. ויהוא רוחא קיימא בהיכלא תלתאה דא. ולא קאים לאתישבא אלא בגו היכלא רביעאה דתאובתיה לסלקא לגוויה.

אלין נהוריין הנפקו מגו ההוא רוחא כד מנציצין מתהברן בלהו נהוריין דנציצין. בשעתה דນפקי מגו ההוא נהורה נהורה חדא ודחקין (נ"א ויחי) לאתנצצא. נפקי מנינוו מד חיונתא קדישא רברבא דיווקנה כהיוו דכל אנון (דף ע"א) שאר חיונתא דיווקנא דאריה ודיווקנא דגשך כלילן כחדא ואתעיבדו בה מד דיווקנא מנינוו.

תחות האי חיונתא אית ארבע אופני עלאין כהיוו דתרישיש מרקמן בכלילו דכל גוונין. ושית מהה אלף רבוא (רבוב) בלהו בגויניו. ואלין ארבע אופנים בתמניא גרפין בלהו. וכלהו נפקין מגו נהירו דההוא חיונתא דשליטה עליו. בשעתה דנציצין נהורה מפקא מיילין חיילין אלין.

אלין ארבע דתחותה קיימין באربع טריין דעתמא באربع אופין כל מד ומד.